

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 10Co/58/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5314209697
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 07. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erik Varga
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2017:5314209697.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Erika Vargu a členov senátu - sudcov JUDr. Amálie Paulerovej a JUDr. Róberta Urbana, v právnej veci žalobcov 1/ L. X., nar. X.X.XXXX, bytom Z. S. Z. XXX, 2/ Z. Q., nar. XX.X.XXXX, bytom C., P. XXXX/X, 3/ X. S., nar. X.X.XXXX, bytom Z. S. Z. XXXX, 4/ F. N., nar. XX.X.XXXX, bytom X., F. XX, zastúpenej Ing. Dušanom Ďurajom, nar. XX.X.XXXX, bytom X. X, 5/ Mgr. E. Z., rod. W., nar. XX.X.XXXX, XXX XX Z. S. Z. XXXX, 6/ Ing. F. W., nar. XX.X.XXXX, bytom Z. S. Z., X. X. XXXX, 7/ O. W., nar. X.X.XXXX, bytom Z. S. Z. XXXX, 8/ A. C., nar. X.X.XXXX, bytom Z. S. X., V. XXXX/XX, 9/ L. X., nar. X.X.XXXX, bytom Z. S. Z., X. XXX, 10/ W. X., nar. X.XX.XXXX, bytom Z. S. Z., X. XXX, 11/ N. X., nar. XX.XX.XXXX, bytom Z. S. Z., X. XXX, 12/ X. W., nar. X.X.XXXX, bytom Z. S. Z. XXX, 13/ X. X., nar. XX.X.XXXX, bytom Q. X, Q. XXX/XX, Česká republika, 14/ Q. X., nar. X.X.XXXX, bytom Q. XX, A. XXX/XX, Česká republika, 15/ V. X., nar. X.X.XXXX, bytom Z. S. Z., C. XXX, 16/ L. X., nar. XX.X.XXXX, bytom D. - U A., V. XXX/XX, 17/ Mgr. X. Z., nar. XX.X.XXXX, bytom D. - U A., V. XXX/XX, 18/ V. X., nar. XX.X.XXXX, bytom D. - U A., J. XXX/XX, 19a/ A. W., nar. XX.X.XXXX, bytom Z. S. Z. XXXX, 19b/ X. D., nar. XX.X.XXXX, bytom D., M. R. W. XXXX, 19c/ U. W., nar. XX.X.XXXX, bytom Z. S. Z., C. XXXX, 19d/ O. X., nar. XX.XX.XXXX, bytom M. - R., R. XXXX/XXX, (žalobcovia 19a/ - 19d/ ako právni nástupcovia po zomrelom pôvodnom žalobcovi 19/ D. W., nar. XX.X.XXXX, naposledy bytom Z. S. Z., C. XXXX), 20/ A. H., nar. XX.X.XXXX, bytom J. XXXX, žalobcovia 1/, 2/, 3/, 5/, 6/, 19a/, 19b/, 19c/, 20/ zastúpení JUDr. Ivetou Ďurčaťovou, advokátkou so sídlom X., Z. XX, žalobcovia 8/, 9/, 10/, 11/, 12/, 13/, 14/, 16/, 17/, 18/ zastúpení žalobkyňou 7/ O. W., nar. X.X.XXXX, bytom Z. S. Z. XXXX, proti žalovanej Mgr. Z. F., nar. X.X.XXXX, bytom M., A. XXX/XX, zastúpenej spoločnosťou Advokátska kancelária JUDr. Milan Chovanec s.r.o., Žilina, Vojtecha Tvrdého 17, o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti, na základe odvolania žalobcov 4/, 19d/ a na základe odvolania žalobcov 1/, 2/, 3/, 5/, 6/, 19a/, 19b/, 19c/ proti rozsudku Okresného súdu Čadca č.k. 4C/252/2014-251 zo dňa 23.júna 2016, taktó

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu p o t v r d z u j e vo výroku o zamietnutí žaloby.

Rozsudok okresného súdu z r u š u j e vo výroku o náhrade trov konania a vec mu v rozsahu zrušenia v r a c i a na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd zamietol žalobcu žalobcov o určenie, že N. W., nar. XX.XX.XXXX, zomr. XX.X.XXXX, naposledy bytom Z. S. Z. XXX, a F. W., nar. XX.XX.XXXX, zomr. XX.X.XXXX, naposledy bytom Z. S. Z. XXX, sú podielovými spoluvlastníkmi špecifikovaných nehnuteľností (pozemkov) v príslušných spoluvlastníckych podieloch.
2. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že nie je daný naliehavý právny záujem na požadovanom určení v zmysle § 80 písm. c/ O.s.p. Aktuálne totiž neexistuje ideálne spoluvlastníctvo k príslušným EKN pozemkom/parcelám (PKN č. 5108, 5083), keďže toto bolo fakticky zrušené (a vyporiadané) deľbou a zámenami v minulosti, resp. do roku 1950 (v zmysle rozhodnutia č. 911/1932 úradnej zbierky

rozhodnutí bývalého Nejvyššího soudu Československé republiky uveřejněného v zbirke IV) ako to vyplynulo z vykonaného dokazovania, okrem iného, z výpovedí aj samotných niektorých žalobcov (X. S., rod. W., O. W., rod. X.). Súčasne poukázal na konanie vedené pod sp.zn. 5C/337/1990 a v ňom vydaný rozsudok zo dňa 20.8.1990, právoplatný dňa 7.10.1990, v zmysle ktorého bola preukázaná deľba jedného z PKN pozemkov/parciel (5180). Účastníkmi označeného konania boli všetci zapísaní spoluvlastníci tohto PKN pozemku/parcely, včítane právnych predchodcov žalobcov, pričom nebolo tvrdené, že nedošlo k zrušeniu spoluvlastníctva a k reálnej deľbe; práve naopak. Obdobne z pripojeného spisu sp.zn. N/370/2012 - osvedčenie pre W. R., rod. F., k reálne vydeleným nehnuteľnostiam tvoriacim predmet sporu, ktoré menovaná neskôr previedla na žalovanú, je zrejmé, že jej dali vyhlásenia o rešpektovaní vlastníctva viaceré osoby, vrátane niektorých žalobcov (resp. ich právnych predchodcov). Bola tak vyvrátená záväznosť zápisov týkajúcich sa ideálneho spoluvlastníctva k označeným pozemkom/parcelám. Za opísanej situácie by bol daný naliehavý právny záujem na určení vlastníckeho práva k reálne vydeleným nehnuteľnostiam, čo však nebolo predmetom konania. Inými slovami, nemožno si nárokovať podiely v zmysle zápisov v Pozemkovej knihe k pozemkom s CKN parc. číslom, ktoré sú výsledkom zrušenia spoluvlastníctva, resp. výsledkom deľby a zámeny.

3. O trovách konania rozhodol okresný súd tak, že žalobcom uložil povinnosť nahradiť ich žalovanej vo výške 931,09 eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku na účet jej právneho zástupcu.

4. Vychádzal z toho, že v konaní mala úspech žalovaná (§ 142 ods. 1 O.s.p.). Trovy konania pozostávajú z trov právneho zastúpenia (špecifikované boli úkony právnej pomoci, cestovné náklady, náhrada za stratu času).

5. Proti tomuto rozsudku podali samostatne odvolania žalobcovia 1/, 2/, 3/, 5/, 6/, 19a/, 19b/, 19c/, ako aj žalobkyne 4/ a 19d/.

6. Žalobcovia 1/, 2/, 3/, 5/, 6/, 19a/, 19b/, 19c/ sa svojím odvolaním domáhali zrušenia napadnutého rozsudku a vrátenia veci okresnému súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

7. Argumentovali, že sa okresný súd nesprávne vypořiadal so zmenou žaloby zo dňa 27.3.2015. Taktiež sa nestotožnili s hodnotením ich výpovedí a nimi predložených dôkazov. Zdôraznili, že v priebehu konania preukazovali, že žalovaná, resp. jej právna predchodkyňa nemohla v súlade s právnym poriadkom nadobudnúť vlastnícke právo k dotknutým nehnuteľnostiam (spoluvlastnícke podiely), na čo však okresný súd nesprávne neprihliadal, keďže, podľa neho, predmetom konania nebola negatívna určovacia žaloba. Namietali čiastkový záver okresného súdu, že okruh subjektov na strane žalobcu mali tvoriť všetci pozemnoknižní spoluvlastníci. Predmetom konania nebol pozemnoknižný, ale katastrálny stav, preto sa určenia vlastníckeho práva mohol domáhať ktorýkoľvek zo spoluvlastníkov.

8. Podľa odvolateľov v konaní bolo preukázané, že žalobcom patrí vlastnícke právo - ideálne spoluvlastnícke podiely k nehnuteľnostiam CKN 5108/8, CKN 5108/10 zapísaným na LV č. XXXX a CKN 5083/6 zapísanej na LV č. XXXX ku dňu úmrtia N. W. a F. W., rod. P., vyčlenené z EKN parc. č. 5108 a 5083. Žalovaná nepreukázala, akým spôsobom nadobudli vlastnícke právo jej právni predchodcovia. Nebolo preukázané vlastnícke právo jej manžela M. R., od ktorého mala dotknuté nehnuteľnosti nadobudnúť na základe ústnej darovacej zmluvy, a ten ich mal predtým užívať na základe reálnej deľby, do 1.4.1964. Právna predchodkyňa žalovanej nepredložila súhlasy všetkých právnych nástupcov po menovaných dvoch poručiteľoch v zmysle § 63 zákona č. 323/1992 Zb. Odvolatelia ďalej namietali, že si okresný súd osvojil výpovede žalobkýň 3/ a 7/, na základe čoho mal preukázané, že došlo k faktickému zrušeniu ideálneho spoluvlastníctva, avšak už v žalobe žalobcovia uviedli, že predmetné pozemky užívajú na prechod, preto nemohlo dôjsť k zrušeniu spoluvlastníctva k nim deľbou. Poukázali aj na predložené evidenčné listy č. 679 z 80. a 90. rokov, z ktorých vyplýva, že užívateľkou (aj) dotknutých pozemkov bola ich právna predchodkyňa F. W., rod. P.. Nakoľko nielen žalobkyňa 1/, ale aj ostatní žalobcovia namietajú, že by došlo pred r. 1950 k akejkoľvek deľbe predmetných nehnuteľností, a svedčia o tom aj zápisy v príslušných dokumentoch, poukaz okresného súdu na rozhodnutie č. 911/1932 úradnej zbierky rozhodnutí bývalého Najvyššího soudu Československé republiky uveřejněné v zbirke IV v danom prípade nebol namieste.

9. Odvolatelia uzavreli, že nie je rozhodujúce, či bola podaná pozitívna alebo negatívna (či negatívna) určovacia žaloba, keď skutkový základ predmetného sporu a jeho výsledok je v konečnom dôsledku ten istý, a to, že právni predchodcovia žalobcov sú vlastníckymi (podielovými spoluvlastníkmi) dotknutých nehnuteľností. Samotné rozhodnutie bude podkladom pre vykonanie zmeny zápisu v katastri nehnuteľností ako vlastníctvo N. a F. W., následne budú môcť byť ich spoluvlastníckeho podiely prededené.

10. Pokiaľ ide o trovy konania, odvolatelia namietali, že okresný súd nešpecifikoval, za aké úkony priznal žalovanej náhradu trov právneho zastúpenia. Okrem prevzatia a prípravy zastúpenia a účasti na pojednávaní dňa 23.6.2016 bola priznaná náhrada trov právneho zastúpenia za tri písomné podania, ktorých opodstatnenosť odvolatelia namietali, keďže žalovaná v nich neuviedla žiadne nové skutočnosti, ktoré by mohli prispieť k objasneniu veci. Nie je tiež zrejmé, ako okresný súd ustálil hodnotu úkonu právnej pomoci vo výške 86,04 eur (t.j. ako stanovil cenu predmetných spoluvlastníckych podielov). Ak nebola ustálená, resp. ju nebolo možné ustáliť, bolo potrebné vychádzať z ust. § 11 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. Čo sa týka cestovných náhrad, žalovaná nepredložila technický preukaz (údaj o spotrebe vozidla).

11. Žalobkyne 4/ a 19d/ (v zastúpení Ing. Dušanom Ďurajom) sa svojim odvolaním domáhali zrušenia a vrátenia veci okresnému súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

12. V zhode s ostatnými odvolateľmi namietali vlastnícke právo žalovanej k dotknutým nehnuteľnostiam s poukazom na neexistenciu vlastníckeho práva jej právnych predchodcov. Ďalej namietali, že ich zástupcovi bolo znemožnené plnohodnotne sa vyjadriť k veci, bol opakovane prerušovaný vo svojej výpovedi. Nesúhlasili so „spochybňovaním“ zápisov v pozemnoknižných vložkách a EKN registroch zo strany okresného súdu (že ide len o formálne zápisy). Pokiaľ ide o vec sp.zn. 5C/337/1990, Z. P. sa v časti, ktorú si žiadala zapísať do jej výlučného vlastníctva, vyporiadala s právnymi predchodcami žalobcov, ktorí tam mali podiel, teda došlo k „serióznemu“ vyporiadaniu - dohode medzi predchodcami žalobcov. V konaní N/370/2012 neboli dané súhlasy všetkých vlastníkov. Inak argumentovali (v merite veci) v podstate totožne s ostatnými odvolateľmi.

13. Tiež namietali neprimeranosť priznanej výšky náhrady trov konania, najmä za účasť právneho zástupcu žalovanej na pojednávaní vo výške 264 eur, keď ani nie je zrejmé, čo sa za uvedenou sumou „skrýva“. Neprimerané sú tiež trovy právneho zastúpenia za jednotlivé úkony právnej služby, ako aj cestovné náhrady. Len malá časť obyvateľov sa vozí automobilom zn. Mercedes danej triedy, pričom žalovaná nedoložila do spisu technický preukaz (spotreba pohonných hmôt).

14. Zároveň žalobkyňa 19d/ v samostatnom podaní namietala rozhodnutie/výrok o trovách konania a svoje zaradenie medzi žalobcov.

15. Žalovaná v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalobkyne 19d/ (čo do trov konania; pozn. krajského súdu) uviedla, že žalobkyňa neoznačila žiadne také okolnosti, pre ktoré by nemala byť zaviazaná k náhrade trov konania. Odvolanie podala len proti výroku o trovách konania, a teda záver o úspechu žalovanej voči nej „platí“.

16. Žalobkyňa 1/ v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalobkyne 19d/ uviedla, že podaním zo dňa 27.3.2015 navrhla pripustenie ďalších subjektov do konania na strane žalobcu, pričom pred podaním tohto návrhu ústne oslovila všetkých žalobcov 2/ až 20/, s výnimkou žalobcu 15/. Všetci, včítane právneho predchodcu žalobkyne 19d/ D. W., so vstupom do konania súhlasili. To, že súd o tomto návrhu rozhodol až dňa 9.5.2016, t.j. po úmrtí menovaného, nemá vplyv na jeho súhlas so vstupom do konania. Na výzvu konajúceho súdu predložila údaje o zákonných dedičoch menovaného, keďže nemala vedomosť o tom, že by bolo začaté, ev. skončené dedičské konanie po ňom. Vzhľadom na zmenu petitu museli vystupovať na strane žalobcu všetci dedičia po N. W. a jeho manželke F..

17. Žalobcovia 1/, 2/, 3/, 5/, 6/, 19a/, 19b/, 19c/ sa v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalobcov 4/ a 19d/ stotožnili s tvrdeniami v ňom uvedenými.

18. Žalobkyňa 7/ v písomnom vyjadrení k odvolaniam žalobcov uviedla, že s nimi súhlasí a plne sa s stotožňuje s tvrdeniami v nich uvedenými. Uviedla, že žalobcovia v konaní predložili dôkazy svedčiace o vlastníckom práve ich predchodcov (N. W. a F. W.) k dotknutým nehnuteľnostiam, ktoré, ako už v žalobe uviedli, užívajú ako cestu, a takto boli užívané minimálne sto rokov. Pokiaľ by bolo vlastníctvo tejto cesty priznané len jednému zo spoluvlastníkov, ostatní by nemali prístup na nimi reálne vydelené nehnuteľnosti.

19. Žalovaná v písomnom vyjadrení k odvolaniam žalobcov žiadala napadnutý rozsudok potvrdiť. Predmetné konanie označila za účelovo vedené, s cieľom prekaziť iné konanie vedené pod sp.zn. 10C/205/2013 o zrušení a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva. Uviedla, že v priebehu konania sa dostatočne vyjadrila ku všetkým vyjadreniam a dôkazom protistrany. Jej právna predchodkyňa

nadobudla vlastnícke právo k dotknutým nehnuteľnostiam aj notárskou zápisnicou o osvedčení vydržania, avšak vyjadrili sa k nej všetci pozemnoknižní vlastníci, za neznámym vlastníkom v zastúpení SPF. Okresný súd správne vyhodnotil výpovede žalobkyň 3/ a 7/, ktorými bola preukázaná reálna deľba dotknutých nehnuteľností ešte pred r. 1950, teda za platnosti uhorského obyčajového práva a na základe tzv. stredného občianskeho zákonníka č. 141/1950 Zb. vydržacia doba jednotlivým spoluvlastníkom uplynula najneskôr dňa 1.1.1961. Teda nie je pravdou, že by jej právna predchodkyňa nadobudla dotknuté nehnuteľnosti bez právneho dôvodu. Žalovaná ďalej uviedla, že sa stotožňuje s právnym názorom okresného súdu ohľadom naliehavého právneho záujmu na určení vlastníckeho práva ku konkrétne vydelenému pozemku/parcele, práve s poukazom na rozhodnutie č. 911/1932 Úradnej zbierky rozhodnutí Najvyššieho súdu Československej republiky. Deľba a záměna realizované do r. 1950 sú teda titulom, na základe ktorého právni predchodcovia strán sporu získali k im vydeleným nehnuteľnostiam vlastnícke právo a len k takto vydeleným nehnuteľnostiam sa môžu domáhať svojich nárokov.

20. Žalobkyňa 7/ v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalobcov 1/, 2/, 3/, 5/, 6/, 19a/, 19b/, 19c/ vyjadrila s týmto súhlas. Notárska zápisnica zo dňa 28.12.2012 bola spísaná bez toho, aby W. F., Z. F. udelila alebo vyslovila súhlas, a rovnako to tvrdia aj ostatní žalobcovia. Konajúca sudkyňa v priebehu konania neuviedla svoj právny názor na vec. Inak v jednotlivostiach poukazovala na odvolacie argumenty žalobcov 1/, 2/, 3/, 5/, 6/, 19a/, 19b/, 19c/.

21. Žalobcovia 1/, 2/, 3/, 5/, 6/, 19a/, 19b/, 19c/ v písomnom vyjadrení k vyjadreniu žalovanej k ich odvolaniu konštatovali, že na podanom odvolaní trvajú. Uviedli, že konanie sp.zn. 10C/208/2013 je prerušené do právoplatného skončenia aktuálneho konania a nemajú v úmysle ho mariť. V ďalšom zotrvali na doterajšej argumentácii.

22. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie podala subjektívne legitimovaná strana sporu (§ 359 CSP) v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), preskúmal vec v rozsahu danom v ustanovení § 379 CSP a bez nariadenia odvolacieho pojednávania (postupom podľa § 219 ods. 3 CSP v spojení s § 378 CSP a § 385 ods. 1 CSP a contrario) rozsudok súdu prvej inštancie v časti potvrdil ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP a v časti ho zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie podľa § 389 ods. 1 písm. b/, § 391 ods. 1 CSP.

23. Procesným predpokladom úspešnosti určovacej žaloby (§ 80 písm. c/ O.s.p. účinného v čase rozhodovania okresného súdu, resp. § 137 písm. c/ aktuálne účinného CSP) je existencia naliehavého právneho záujmu. Podľa názoru odvolacieho súdu nie je v súdnej veci naplnená požiadavka danosti naliehavého právneho záujmu na požadovanom petite už z toho dôvodu, že sa ním žalobcovia domáhajú určenia vlastníckeho práva v prospech zomrelých/nežijúcich osôb. Takýto výrok by totiž nebol nevykonateľný pre jeho nespôsobilosť zápisu do evidencie katastra nehnuteľností. Neobstojí v tejto spojitosti ani argumentácia žalobcov, že by dotknuté nehnuteľnosti boli „následne prededené“, nakoľko obsahom požadovaného petitu nie je určenie do dedičstva.

24. Nadväzne - pri konštatovaní nedostatku zákonnej procesnej požiadavky v podobe naliehavého právneho záujmu - sú z hľadiska procesnej ekonómie ďalšie (odvolacie) úvahy/argumenty bezpredmetné/nadbytočné.

25. Odhliadnuc od záveru konštatovaného v predchádzajúcom bode (nad bezprostredne nevyhnutný rámec), správnym je i určujúci úsudok (a tomu predchádzajúce hodnotenie výpovedí) formulovaný okresným súdom, v zmysle ktorého (úsudku) ideálne spoluvlastníctvo nemôže existovať k parcelám/ pozemkom, ktoré (už) sú výsledkom reálnej deľby. Tieto sú totiž (v dôsledku reálnej deľby) predmetom výlučného vlastníctva (toho-ktorého z bývalých podielových spoluvlastníkov). Predmetný záver - o reálnej deľbe vykonanej pred r. 1950 - okresného súdu je podložený konzistentnou argumentáciou a púhy nesúhlas odvolateľov so „spochybňovaním zápisov v pozemnoknižných vložkách“ preto nie je spôsobilý (ho) vyvrátiť. Opodstatneným je preto v danej spojitosti aj odkaz na rozhodnutie č. 911/1932 úradnej zbierky rozhodnutí bývalého Najvyššieho súdu Československej republiky.

26. Nemožno zároveň zo strany odvolacieho súdu prehliadnúť určitú mieru nejasnosti/zmätocnosti v stanoviskách žalobcov, ktorí nedokázali jednoznačne stotožniť (zápisnica z pojednávania konaného dňa 23.6.2016), či pozemok, cez ktorý sa fakticky - v zmysle prezentovaných skutkových tvrdení - domáhali prechodu, je tým pozemkom, ktorí vymedzili ako predmet konania. Ako tiež správne v priebehu konania naznačil okresný súd, podstatná časť argumentácie žalobcov (vrátane odvolacej) smerovala k popretiu vlastníckeho práva žalovanej a hoci ide o vecne súvisiace tvrdenia, k podstate nároku - ako ho sami

vymedzili petitom v návrhu na zmenu žaloby zo dňa 27.3.2015 (t.j. že ich právni predchodcovia sú vlastníkami namiesto pôvodného petitu, že žalobkyňa 1/ je vlastníčkou) - žalobcovia opomenuli uviesť korešpondujúce skutkové tvrdenia (predovšetkým) o právnom titule nadobudnutia vlastníctva týmito osobami (ich právnymi predchodcami). Napokon, odvolatelia bližšie nešpecifikujú, v čom mala spočívať nesprávnosť postupu okresného súdu v súvislosti s predmetnou zmenou žaloby.

27. Zhrnúc opísané odvolací súd pristúpil k potvrdeniu meritórneho výroku napadnutého rozsudku.

28. Následne však krajský súd zrušil napadnutý rozsudok okresného súdu vo výroku o náhrade trov konania a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

29. Z odôvodnenia týkajúceho sa náhrady trov konania nie je vôbec zrejmé, akým spôsobom/postupom okresný súd dospel k určeniu výšky odmeny právneho zástupcu žalovanej za jednotlivé úkony právnej služby; osobitne, ak za úkony obdobného charakteru (písomné podania) priznal náhradu trov právneho zastúpenia vo (výrazne) rozdielnej výške (napr. za písomné podanie zo dňa 28.10.2014, ale aj za písomné podanie zo dňa 17.6.2015, odmena po 86,04 eur, ale za písomné podanie zo dňa 17.5.2016 už odmena 132 eur).

30. Pokiaľ ide o spotrebu motorového vozidla právneho zástupcu žalovanej, okresný súd vychádzal z údaju v predloženej technickej preukaze v časti osobitných zápisov (kombinovaná spotreba 12,4 l/100km). Krajský súd je toho názoru, že z hľadiska rešpektovania zásady hospodárnosti konania je potrebné vychádzať zo spotreby 7,4 l/100 km uvedenej v bode 51.8.V.8 predmetného technického preukazu. Pravdepodobne osobitný zápis spotreby 12,4 l/100 km súvisí s úpravou motorového vozidla právneho zástupcu žalovanej. Taká úprava nie je z hľadiska spôsobilosti právneho zástupcu prepraviť sa motorovým vozidlom na pojednávanie nevyhnutná/účelná. Trovy konania (trovy právneho zastúpenia) súvisiace s takto zvýšenou spotrebou nadväzne nemožno považovať za účelné (účelne vynaložené), resp. nemožno po sporovej strane, ktorú stíha povinnosť náhrady trov konania protistrane, spravodlivo požadovať, aby takéto trovy nahradila.

31. Pokiaľ ide o námietku odvolateľov týkajúcu sa účelnosti jednotlivých úkonov právnej služby, za ktoré bola žalovanej priznaná náhrada trov, krajský súd len podotýka, že vzhľadom na aktuálne účinnú procesnú právnu úpravu (Civilný sporový poriadok) po zrušení rozhodnutia o trovách konania a vrátení veci v tejto časti na ďalšie konanie a nové rozhodnutie bude okresný súd postupovať podľa § 262 ods. 1 a 2 CSP, teda najskôr sudcom rozhodne o nároku na náhradu trov konania a nadväzne, po právoplatnosti tohto rozhodnutia, vyšším súdnym úradníkom o výške ich náhrady. Teda účelnosť jednotlivých úkonov právnej služby realizovaných právnym zástupcom žalovanej vyhodnotí vyšší súdny úradník okresného súdu, ktorý bude rozhodovať o výške náhrady trov konania priznanej žalovanej. Čo sa samotnej vecnej opodstatnenosti predmetnej odvolacej námietky týka, vyvstáva napríklad otázka účelnosti úkonu právnej služby - písomného podania žalovanej zo dňa 17.6.2015, v ktorom sa žalovaná vyjadrovala k návrhu žalobkyne 1/ na pripustenie vstupu ďalších žalobcov do konania a na zmenu žaloby, keď rozhodnutie o tomto návrhu bolo vo výsostnej kompetencii súdu (bez ohľadu na názor žalovanej), resp. v ktorom sa žalovaná vyjadrovala k zjavne omylom zaslanej výzve súdu ohľadom súhlasu s rozšíreným návrhom, so vstupom do konania na strane žalobcu atď. (č.l. 35).

32. Okresný súd teda, v intenciách tohto zrušujúceho rozhodnutia krajského súdu, rozhodne opätovne, postupom podľa § 262 ods. 1 a 2 CSP o trovách konania, včítane trov aktuálneho odvolacieho konania.

33. Toto rozhodnutie krajského súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Dovolanie je podľa § 420 CSP prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). Dovolanie možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k niektorej z uvedených väd. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada. Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom. Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť zastúpenia advokátom neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.